

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 46. Joannis XV. obitus. Gregor. V. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. A.C. 995. art. 9. art. 28. &c. neglexit referre Canones prohibentes, ne Episcopi monasteria libera opprimerent, aut aliorum Episcoporum jura læderent. Item Canonum auctoritate ostendit, Clericos ad continentiam obligari. Textus S. Gregorii, aliorumque Sanctorum Patrum colligit de frequenti celebratione S. Sacrificii, de frequenti Communione, & dispositionibus ad recipiendum Sacramentum necessariis. In quibusdam locis, quæ affert, dicitur, non differri Communionem Monachis pœnitentibus præbendam, quod fieri solet, si alterius conditionis homines pœnitentiam subirent. Non nunquam Librum Legum, videlicet Novellas Justiniani, citat.

§. XLVI.

Joannis XV. obitus. Gregorius V. Papa.

vit. c. II. Abbo profectioe Romam suscepta, delecto comitum numero, quantus dignitati suæ congruebat, confirmationem privilegiorum Monasterii sui petiturus, Joannem XV. Papam adiit, quem nequam talem, qualem esse oportebat, habuit, sed avaritiæ macula fœdum, utpote cui omnia erant venalia. (*) Exhorruit

(*) Hæc Fleurius, sicut etiam Natalis Alexander

horruit sorditiem, & postquam limina
 Apostolorum invisisset, coemptis pannis
 sericis, quibus Ecclesiæ suæ parietes &
 Altaria ornaret, ad sua remeavit. Obiit
 Papa Joannes XV. ex febre violenta an-
 no 996. exeunte mense Aprili, postquam
 annis decem summum Pontificatum ges-
 sisset. Rex Otto III. tunc temporis in
 Italia versabatur, & postquam Festum Pa-
 schale, quod in duodecimam Aprilis in-
 ciderat, celebrasset, castra ad Ravennam
 urbem posuerat. Ibi commorantem Le-
 gati a Senatu & Romanorum præcipuis
 missi adeunt, desiderium professi, quo
 Principem intra muros suos conspiciere
 gestirent; nunquam enim Romæ fuerat,
 ex quo parens ejus e vita decesserat.
 Præterea Ottonis mandata expetebant,
 quem eligi Papam vellet. Porro Rex
 Otto inter Clericos Sacelli Cæsarei ale-
 bat nepotem suum, Brunonem, ex So-
 rore sua Juditha & Ottone Marchio-
 ne

Sæculum X.
 A. C. 996.

Chron. Hil-
des. to. 3.
Duchesne. p.
516.
Chro. Sax.
vit. S. Adal.
Prag. n. 30.

Z z 2 ne

der ex Aimoino Floriacensi. At Palatius ex Man-
 lio positum Joanni XV. Epitaphium recitat in
 hunc modum:

Clauditur hoc tumulo venerabilis ille Joannes,
 Qui Legis Sacræ diffundere noverat amnes.
 Egregius Doctor verbo quæcunque docebat,
 Moribus & vita tribuens exempla gerebat.
 Hunc a Canonici destriçto jure rigoris,
 Non timor, aut *lucrum*, non gratia flexit amo-
 ris &c.

Sæculum X. ne (*) Veronensi genitum. Is optimam
 A. C. 996. indolem fortitus & literis humanis in-
Epit. ap. Ba- structus, tres linguas Germanicam, La-
ron. a. 989. tinam ad literam (**), & vulgarem cal-
 lebat, sed ætatis annos non plures quam
 viginti quatuor numerabat. Huic Rex
 Papatum destinatus, atque ex nutu suo a
 Clericis & populo electum, a Willegi-
 so Archiepiscopo Moguntino & alio Epi-
 scopo, nomine Adelbaldo, Romam de-
 duci jubet; ubi ille honorifice exceptus
 & Papa ordinatus Gregorius V. dici vo-
 luit, Germanorum primus, in Sacram
 Sedem euectus. Quamvis vero esset
 juvenis non plus tamen duobus annis &
 novem mensibus sedit. Otto Rex Ro-
 mam deinde profectus, a Gregorio Pa-
 pa in Festo Ascensionis Domini, vigesima
 quinta Maji anno 996. Imperator coro-
 natus est. Cum deinde cum Romanis
 consultasset, & Crescentium, qui defun-
 ctum Pontificem sæpe male affecerat, exi-
 lio damnare statuisset, Gregorii Papæ
 precibus dedit, ut veniam reo conce-
 deret.

Her-

(*) Hic Otto a Natali Alexandro Dux Sa-
 xonum, in Palatio, Dux Sueviæ & Baviaræ di-
 citur.

(**) Nempe Latinam antiquam, & ex ea na-
 tam Italicam seu *Welsch*.

Herluinus electus Episcopus Camera-
 censis ab Archiepiscopo Remensi, Metro-
 polita suo, Arnulpho & Gerberto de
 possessione Sedis Remensis contendenti-
 bus, consecrari non potuerat; unde Ro-
 mam profectus, a Gregorio V. Papa Epi-
 scopus ordinatur. Idem in Synodo que-
 relas movit contra Optimates Bona Ec-
 clesie sue diripientes, atque a Papa epi-
 stolam mense Majo, hoc anno nongente-
 simo nonagesimo sexto datam, in quibus
 Pontifex reis poenas Ecclesiasticas com-
 minatur, obtinuit.

Sæculum X.
 A. C. 996.

tom. 9. Conc.
 p. 1245.

§. XLVII.

S. Adalbertus in Bohemiam remissus.

In illa Romana commoratione Impera-
 tor S. Adalbertum Pragensem, adhuc
 in Monasterio S. Bonifacii degentem sæ-
 pe vocabat, suo lateri adhærere volebat,
 ejusque colloquio familiari delectabatur.
 At Archiepiscopus Moguntinus antiquas
 querelas renovabat, quod Adalbertus,
 Suffraganeus suus, Ecclesiam Pragensem
 deseruisset, atque vehementissime urge-
 bat, ut eo reverteretur. Quin & in Syno-
 do a Papa congregata, postulatum suum
 Canonum auctoritate suffulcit, publice
 affirmans, æquum non esse, ut sola hæc
 Ecclesia suo Pastore privaretur. Tum
 in reditu in patriam constitutus per epi-
 stolas ad Pontificem datas instare non

Z z 3

cessa-